

Rep.Nr _____

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

5e KAMER

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 22 DECEMBER 2003.

Beroepsziekte
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak :

P [REDACTED], wonende [REDACTED].

Appellant, vertegenwoordigd door Mevr D. CEELLEN, syndikaal afgevaardigde en
volmachtdrager te 3000 LEUVEN.

Tegen :

HET FONDS VOOR DE BEROEPSZIEKTEN, met zetel gevestigd te 1210
BRUSSEL, Sterrenkundelaan 1.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr L.VERSLUYS, advocaat te 3000
LEUVEN.

*

*

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken der rechtspleging, meer bepaald op:

- het eensluidend verklaard afschrift van het vonnis uitgesproken op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank te Leuven op 9 november 1999, waarvan geen betekenisakte wordt voorgelegd;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen op de griffie van het Arbeidshof op 3 maart 2000;
- de besluiten van de partijen;
- het tussenarrest van 10 september 2001;
- het deskundig verslag neergelegd ter griffie op 6 februari 2003;
- de conclusies van partijen o.m. deze neergelegd na deskundig verslag;

Gehoord de partijen in hun middelen en beweringen op de openbare terechtzitting van 24 november 2003.

*

* *

In het arrest van 10-9-2001, waarnaar hierbij uitdrukkelijk wordt verwezen, werd het voorwerp van het geschil reeds uiteengezet, de standpunten van partijen besproken en werd reeds aangegeven op welke manier de heer [REDACTED] zijn beroepsrisico dient te bewijzen om aanspraak te kunnen maken op vergoedingen in het raam van de Beroepsziektenwetgeving.

Zijn hoger beroep werd ontvankelijk verklaard en vooraleer ten gronde uitspraak te doen, werd Dr. P. OPDECAM als deskundige aangesteld met als opdracht zijn advies te geven nopens de vraag of de letsels waaraan de heer [REDACTED] lijdt op determinerende en rechtstreekse wijze het gevolg zijn van zijn beroepsuitoefening zonder dat dit impliceert dat het beroepsrisico de uitsluitende of overwegende oorzaak ervan zou zijn en in voorkomend geval zijn advies te geven nopens de graad en de periodes van tijdelijke en/of blijvende arbeidsongeschiktheid en de consolidatiedatum.

De deskundige komt tot de conclusie dat in exceptionele gevallen, zoals in dat van de heer [REDACTED] er een relatie bestaat tussen zijn klachten en zijn pathologie en het

uitoefenen van zijn beroepsarbeid als bestuurder van een welbepaalde kraan en hoewel er geen reeksen gepubliceerd zijn over dit zeer specifieke geval, hij tot de intieme overtuiging kwam dat er wel degelijk een verband is tussen het beroep van de heer [REDACTED] en zijn klachten.

Het Fonds voor Beroepsziekten blijft de vordering van de heer [REDACTED] ongegrond achten. Het stelt dat de deskundige er zich niet over uitspreekt of er een rechtstreeks en determinerend verband is tussen de vastgestelde letsels en de beroepsuitoefening van de heer [REDACTED]. Het wijst erop dat volgens het verslag van Dr. Van Ermen die in eerste aanleg als deskundige werd aangesteld, halsklachten en cervicale degeneratieve veranderingen wijd verspreid zijn in de algemene bevolking en het zeer moeilijk is om een specifiek beroepsgerelateerde oorzaak aan te duiden die rechtstreeks en op een determinerende wijze de oorzaak is van de beschreven pathologie.

Het meent dat de persoonlijke overtuiging van de deskundige niet volstaat en dat dit een schending zou uitmaken van art 30 bis en 32 bis van de beroepsziektenwet. Eén casus kan tenslotte volgens het Fonds geen causaal verband aantonen.

De heer [REDACTED] verzoekt het deskundig verslag te bekrachtigen, het hoger beroep gegrond te verklaren en opnieuw beslissend, het bestreden vonnis te vernietigen en voor recht te zeggen dat hij gerechtigd is op vergoedingen overeenkomstig art. 30 bis beroepsziektenwet.

*

* *

BEOORDELING

In zijn bespreking vermeldt de deskundige :

- dat de kraan die de heer [REDACTED] moest controleren een giek van 52m had en voor afbraak wordt gebruikt, zodat de giek dikwijls bijna vertikaal naar de cabine staat gekeerd maar de cabine niet kantelde zodat de bestuurder zijn hoofd naar boven moet draaien in een maximale posterieure flexie, wat in feite echt onfysiologisch is en dit gedurende lange tijd.

- dat er bijgevolg chronische langdurige blootstelling is aan recidiverende microtraumata, hetgeen zo bekend is dat sedert 1985 een firma hydraulisch verstelbare kantelkabinen maakt.

- dat slechts een gering aantal bedrijven dergelijke kranen gebruikt zodat er geen grote populatie van machinisten bestaat met als gevolg dat de literatuur dit onderwerp niet bespreekt.

- in een aantal medische publicaties vond hij nochtans een positief verband tussen nekletsels en werk-gerelateerde houdingen o.m. nekflexie

Er bestaat geen betwisting over het bestaan van de door de deskundige weerhouden nekletsels. Evenmin is betwist dat de beroepsactiviteit van de heer [REDACTED] gepaard ging met de langdurige houding van het hoofd in een maximale posterieure flexie hetgeen onfysiologisch is.

De deskundige vond in de literatuur weliswaar geen bespreking van het specifieke geval van de bestuurder van een kraan met lange giek, hetgeen volgens hem wellicht te wijten is aan het feit dat het om een zeer kleine beroepsgroep gaat, doch vond in de medische literatuur wel een verband tussen musculo-skeletale letsels en intense, herhaalde en volgehouden of extreme houdingen van het lichaam, en meer specifiek wat nekklachten betrof, met extensie van de nek.

De deskundige stelt dat er in het uitzonderlijke geval van de heer [REDACTED] een verband bestaat tussen diens letsels en de beroepsuitoefening. Hij vermeldt inderdaad niet of hij dit verband rechtstreeks en determinerend acht, hetgeen vereist is opdat een beroepsziekte zou kunnen worden weerhouden. Uit zijn bespreking en eindbeoordeling, meent het Hof evenwel te kunnen afleiden dat hij wel degelijk die mening is toegedaan. Dit blijkt o.m. op zijn antwoord op een passage uit het deskundig verslag van Dr. Van Ermen die geen determinerend verband aangetoond achtte.

Zoals reeds in het vorige arrest werd opgemerkt, is volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie niet vereist dat het beroepsrisico de uitsluitende of overwegende oorzaak is van de ziekte. Het Hof steunde zich hierbij op de Europese aanbeveling volgens dewelke een aanspraak zou moeten bestaan wanneer door de werknemer voldoende wordt aangetoond dat hij in de uitoefening van zijn beroep een ziekte heeft opgedaan die niet op de nationale lijst voorkomt en de Commissie geen beperkingen aan het bewijs voorstelt. Verder steunde het Hof zijn uitspraak op de parlementaire voorbereiding en op de tekst zelf van art. 30 bis van de wet. Het stelde vast dat die bepaling niet vereist dat de uitoefening van het beroep de uitsluitende oorzaak van de ziekte moet zijn en geen voorbeschiktheid uitsluit noch oplegt dat de gerechtigde de hoegrootheid van de voorbeschiktheid zou moeten bewijzen (Cass. 2-2-98, RW 1998-1999,1250).

De blootstelling aan de schadelijke houding m.n. de maximale posterieure flexie is eigen aan de beroepsuitoefening en is ontegensprekelijk veel groter dan voor het merendeel van de bevolking.

Het Hof is derhalve van oordeel dat de heer [REDACTED] aanspraak kan maken op de vergoedingen voorzien door de beroepsziektenwet overeenkomstig art. 30 bis en 32.

De deskundige weerhield als consolidatiedatum 2-3-1992 en meende dat van dan af de blijvende arbeidsongeschiktheid 25 % bedroeg.

Het Fonds voor de Beroepsziekten bepaalde het basisloon op een bedrag van 21.505,03 Euro per jaar, dat door de heer [REDACTED] niet wordt betwist.

Deze berekening komt overigens correct voor volgens de bijgevoegde stavingsstukken.

*

*

*

OM DEZE REDENEN :

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep in volgende mate gegrond :

Bekrachtigt de conclusies van het deskundig verslag neergelegd ter griffie op 6 februari 2003;

Hervormt het beroepen vonnis, behalve wat de uitspraak over de ontvankelijkheid van de vordering en over de kosten betreft;

Zegt voor recht dat de nekletsels waaraan de heer [REDACTED] lijdt op determinerende en rechtstreekse wijze zijn veroorzaakt door de uitoefening van zijn beroepswerkzaamheden als kraanmachinist en derhalve overeenkomstig art. 30 bis en 32 van de beroepsziektenwet als beroepsziekte dienen te worden vergoed;

Zegt voor recht dat de heer [REDACTED] als gevolg van de beroepsziekte waaraan hij lijdt een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft opgelopen gelijk aan 25 % vanaf 2 maart 1992;

Veroordeelt het Fonds voor de Beroepsziekten tot betaling aan de heer [REDACTED] van de wettelijke vergoedingen op basis van de aldus vastgestelde arbeidsongeschiktheid vanaf 2 oktober 1993, hetzij 60 dagen voor zijn aanvraag en een basisloon van 21.505,03 Euro per jaar, vermeerderd met de gerechtelijke intresten;

Veroordeelt het Fonds voor de Beroepsziekten tevens tot de kosten van het hoger beroep;

Deze kosten werden tot op heden door de partijen als volgt begroot :

- voor de appellante partij :

niet begroot,

- voor de geïntimeerde partij :

niet begroot,

- kosten en ereloon deskundige Dr. P. Opdecam :

_ 750;

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de Kamer van het Arbeidshof te Brussel op 22 december 2003, waar aanwezig waren :

Mevr. G. BALIS, Raadsheer,

De Heren :

F. VANDEWIJNGAERDEN, Raadsheer in sociale zaken als werkgever, aangeduid bij bevelschrift van heden ter vervanging van mevrouw L. BATTAILLE, Raadsheer in sociale zaken als werkgever, die de debatten heeft bijgewoond en heeft deelgenomen aan het beraad van onderhavig arrest, maar wettig verhinderd is om de uitspraak ervan bij te wonen (art. 779 Ger. W.) ,

P. MANS, Raadsheer in sociale zaken als werknemer - arbeider,

D. DE RAEDT, Griffier,

F. VANDEWIJNGAERDEN,

P. MANS,

D. DE RAEDT,

G. BALIS,